

است و این توان نظامی را در منطقه به رخ می کشد...

این هست اما فراتر از این هم هست. این رئیس جمهوری است که قاسم سلیمانی را ترور کرد. آن‌ها فکر می کردند هیچ کس چنین نخواهد کرد. ترامپ این اقدام را کرد. این موضوع مهمی است. خاطره اش در ذهن ایالات متحده محو شده اما در ایران نه. ترور او هم شکست بزرگی در سیاست خارجی ایران بود. آن‌ها این را به خوبی به خاطر دارند و می دانند رئیس جمهوری بر سر کار است که مایل است، از نیروهای تحت فرمانش برای اقدام علیه آن‌ها استفاده کند. باید وقتی این بار دارند با دولت ترامپ مذاکره می کنند، این را پس ذهن شان داشته باشند.

«برگه های دولت ترامپ چیست؟ چه چیزی را می خواهند از این مذاکرات حاصل کنند؟»

فکر می کنم خیلی واضح این را گفته اند: آن‌ها می خواهند ایران سیاست خلع سلاح هسته ای را پیش بگیرد. این که معنای این چه خواهد بود، فکر می کنم هنوز جزئیاتی دارد؛ اما به نظر باید آن‌ها را از سطح فعلی مواد شکافت پذیرشان بسیار دور کرد؛ باید رژیم نظارتی ای در پیش بگیرند که واقعاً به ما اجازه دهد این را تأیید کنیم. فکر می کنم در آینده شاید زمانی بشود امکان وجود یک برنامه هسته ای صلح آمیز برای ایران باشد، البته تحت نظارت مناسب. این شاید امکانش باشد، اما من باشم این را همان اول کار روی میز نمی گذارم. ولی این‌ها کارهایی است که باید بکنند. این موضوع مدتی است که از اهداف سیاست خارجی آمریکا بوده است.

به نظر هدف سیاسی دیگری که باید در این بحث داشته باشیم، این است که کاری کنیم ایران از عقده اش برای نابودی اسرائیل عقب بکشد. شاید رسیدن به این کمی سخت تر باشد. شاید باید از خلع سلاح هسته ای شروع کنند و بعد در طول زمان به سراغ اهداف دیگر بروند؛ اما موضع گیری های صریحی داشته ایم که از این مذاکرات چه انتظاری داریم. باید پای این مواضع بمانیم و ایران را مجبور کنیم سر میز بیاید و روراست با ما مواجه شود. باز می گویم آن‌ها به دنبال این خواهند بود که پای میز بنشینند و از رسیدگی به موضوعات اساسی پرهیز کنند.

«ایرانی ها به جز تأخیر، هدف دیگری در این مذاکرات دارند؟»

به نظر باورشان این است که اگر زمان را طولانی کنند، ممکن است اوضاع عوض شود؛ این تأخیر به آن‌ها اجازه خواهد داد اگر خواستند حملات شان به اسرائیل را ادامه دهند؛ به آنها اجازه خواهد داد سعی کنند راهی پیدا کنند که سامانه دفاع هوایی شان را بازسازی کنند. از نظرگاه ایران، اگر بشود جلوی حمله ای در این مقطع زمانی را گرفت، به همه این‌ها در طول زمان می شود رسیدگی کرد؛ اما خاطرم آن باشد، اینجا دو طرف هستند که دارند درباره حمله به ایران حرف می زنند. یکی آمریکاست، دیگری اسرائیل. محاسبه اسرائیل هم ممکن است با محاسبه ما خیلی متفاوت باشد. من این را نمی دانم؛ اما ایران باید در حالی که به موضع مذاکراتی اش فکر می کند، این را در نظر داشته باشد.

«مشخصاً اسرائیل بخشی از موضوعات خواهد بود. اسرائیل چه نقشی در این مذاکرات ایفا می کند؟ اگر اصلاً نقشی داشته باشد...»

به نظر من سایه احتمال حمله اسرائیل بر سر مذاکرات هست. ایران هم باید متوجه این باشد - و هست - که اسرائیل احتمالاً می تواند بدون کمک آمریکا به ایران حمله کند و آسیب بسیاری هم به ایران بزند؛ اگر اسرائیلی ها تصمیم بگیرند چنین کنند. من نمی گویم چنین تصمیمی خواهند گرفت؛ اما مذاکره کنندگان و تصمیم گیران ایران باید حتی در حال ورود به مذاکرات با آمریکا، این احتمال را پس ذهن شان داشته باشند.

«نقش دیگری هست که اسرائیل در این مذاکرات

برای ایران خیلی سخت خواهد بود که سلاح هسته ای بسازد، بدون اینکه ما خبردار شده باشیم. هرگز نگو هرگز، اولی فکر می کنم خیلی برایشان سخت خواهد بود. فکر می کنم اگر چنین تصمیمی بگیرند ما خبردار خواهیم شد. تا امروز چنین تصمیمی نگرفته اند و به عنوان یک مسئله سیاست ملی، چنین بوده اند. اگر این وضعیت تغییر کند، اطمینان بالایی دارم که ما خبردار خواهیم شد

داشته باشد، با توجه به درگیری های فعلی اش با نیابتی های ایران...»

به نظر من این درگیری ها ادامه خواهند داشت. فکر می کنم پس زمینه این مذاکرات خواهند بود. این درگیری ها احتمالاً متوقف نخواهند شد، احتمالاً ادامه خواهند داشت؛ اما یادمان باشد، ایران کاملاً طرف متضرر این درگیری های نیابتی بود و این یکی از دلایل تصمیم آن‌ها در سال گذشته برای حمله به اسرائیل بود. تصمیم گرفتند بازی را دوباره بچینند، به خاطر ناکامی نیابتی هایشان. حالا، آن‌ها دو بار حمله مستقیم و ناموفق به اسرائیل داشته اند؛ بنابراین الان در این سناریوی خاص، پادشاه برهنه است.

«بازیگران بین المللی دیگری هم در این مذاکرات هستند؛ حتی اگر در پس زمینه باشند؟»

روسیه به موضوع توجه خواهد داشت. چین هم همین طور. دولت های خلیج [فارس] که قطعاً؛ اما موضوع الان واقعاً متعلق به ایالات متحده و ایران است.

«دولت ترامپ گفته است اگر مذاکرات به شکلی که می خواهد پیش نرود، می تواند اقدام نظامی کند. به نظر شما چه جور اقدام نظامی شدنی یا ممکن خواهد بود؟»

احتمالاً داریم درباره حمله به برنامه هسته ای حرف می زنیم. توانایی این کار را داریم. نیاز به کمی آماده سازی دارد، اما توانایی اش را داریم. این حقیقت که الان دو ناو هواپیمابر در منطقه است، مهم است. این حقیقت که بمب افکن های ی ۲ را به منطقه برده ایم، مهم است. این حقیقت که موشک های بالستیک و سامانه های دفاع هوایی موشکی به منطقه برده ایم، مهم است. همه این‌ها نشانه بازکردن راه های مختلف و ارائه گزینه های مختلف به رئیس جمهور هستند. من خبر ندارم که او قرار است چنین کند یا نه، اما این را می دانم: باور ندارم که رئیس جمهور ترامپ خواستار جنگ با ایران باشد؛ اما می خواهد ایران به شکلی قابل مشاهده، پیگیری تسلیحات هسته ای را کنار بگذارد. این دو هدف، با هم ناسازگار نیستند؛ اما لازم است ایالات متحده حاضر باشد خطر تشدید تنش را بپذیرد. دولت پیشین حاضر به پذیرش این خطر نبود. به باورم این دولت حاضر است خطر تشدید تنش را بپذیرد تا اراده اش را بر این مذاکرات تحمیل کند. این تفاوت مهمی بین موضع مذاکراتی دولت قبلی و دولت فعلی است.

«در این وضعیت، فضای مانوری برای ایران هست که عملیات دیگری انجام دهند یا حتی مخفیانه سلاح هسته ای را بسازند و بگویند «حالا سلاح هسته ای داریم. حالا با ما مذاکره کنید»؟»

به نظر من برای ایران خیلی سخت خواهد بود که سلاح هسته ای بسازد، بدون اینکه ما خبردار شده باشیم. هرگز نگو هرگز، [ولی] فکر می کنم خیلی برایشان سخت خواهد بود. فکر می کنم اگر چنین تصمیمی بگیرند ما خبردار خواهیم شد. تا امروز چنین تصمیمی نگرفته اند و به عنوان یک مسئله سیاست ملی، چنین بوده اند. اگر این وضعیت تغییر کند، اطمینان بالایی دارم که ما خبردار خواهیم شد.

«بقیه منطقه چگونه است؟ دولت های خلیج فارس| چطور به این مذاکرات نگاه خواهند کرد؟ دنبال چه خواهند بود؟ آیا دنبال موضع محکم ایالات متحده اند یا...؟»

فکر می کنم موفق خواهند بود که ایران بدون سلاح هسته ای به نفع همه خواهد بود. با این هم موافق خواهند بود؛ ایرانی که دیگر برنامه ای برای همسایگانش ندارد که ایدئولوژی های انقلابی شیعی اش را صادر کند هم هدفی است که همه باید دنبالش باشند. به نظر من همه این‌ها در ذهن همسایگان ایران سنگینی می کند و مایل اند ببینند این موضوع به شکلی حل شود.

«در نهایت، به موضوعات فراتر از مسئله هسته ای

بپردازیم، مثلاً نیابتی ها یا جنگ داخلی سوریه یا حزب الله...»

کسی چه می داند؟ من باشم موضوع مذاکرات را در ابتدای کار بسیار محدود نگه می دارم. ما اینجا هدف بزرگی داریم؛ هدف خلع سلاح هسته ای. فکر می کنم اگر بتوانید در این موضوع موفقیت نشان دهید، بعد می توانید به سراغ موضوعات دیگر بروید. به نظر من مذاکراتی که گسترده تر باشد، احتمالاً در واقع این فرصت را به ایرانی ها می دهد که شما را در جزئیات موضوعات ثانویه معطل کند، در حالی که تمرکز اصلی تان اینجا باید روی موضوع هسته ای باشد.

«پس در این مذاکرات باید متمرکز بمانید و حواستان پرت نشود...»

متمرکز بمانید. یادتان باشد، فشار است که روی ایران جواب می دهد. ایران وقتی تحت فشار نباشد، جوابی نمی دهد؛ بنابراین باید فشار را حفظ کنید. منظورم هم احتمال اقدام نظامی علیه خود رژیم است. تعریف من از فشار این خواهد بود. انواع دیگر فشار هم الان در کار هستند؛ فشار اقتصادی، فشار دیپلماتیک، من هم نمی خواهم این‌ها را کوچک کنم، چون مهم هستند؛ اما چیزی که در نهایت باعث می شود ایران پاسخ بدهد، تهدید علیه بقای رژیم خواهد بود.

«این را در حوزه نیروهای بیرونی می بینیم، از طرف اسرائیل یا آمریکا؛ اما داخلی چه؟ آیا نشانه ای می بینید از اقدامی از سوی مردم ایران یا فقدان حمایتی داخل ایران که...»

همیشه دنبال این بوده ایم و دوست داریم باور کنیم چنین چیزی هست؛ اما به نظر من بعید است که نیروی داخلی در ایران باشد که علیه دولت ایران فشاری بیاورد. ابزارهای کنترلر نشان پیشرفته تر از این حرف ها هستند. لاقفل فعلاً سخت خواهد بود که ظهور نیرویی داخل ایران این دولت را سرنگون کند.

«نگاهی که به دولت اول ترامپ کنیم و کارزار فشار حداکثری شان، می بینیم که این کارزار موفق بود... موفق نبود. ما از درون اینه به ماجرا نگاه می کنیم. نمایش های کوچکی از اعتراض در دانشگاه ها را نشانه این می بینیم که اتفاق بزرگی در حال وقوع است، در حالی که واقعاً چنین نیست.»

«سابقه یا مثال تاریخی دیگری هست که بتوانیم در بررسی این مذاکرات از آن استفاده کنیم؟»

خب ایرانی ها خیلی واضح می دانند، به آخری که یک نهاد سرکوبگر در ایران، فشارش را کم کرد چه اتفاقی افتاد. شاه بود. او این کار را کرد و اندکی بعدش سوار هواپیما بود. آن‌ها نمی خواهند با آن سرنوشت مواجه شوند. بسیار نسبت به این آگاه هستند. از این هم بسیار آگاه هستند که به لحاظ تاریخی، کار انقلاب این است که انقلاب را به نسل بعدی منتقل کند. فرانسوی ها نتوانستند این کار را بکنند. روس ها نتوانستند این کار را بکنند. ایرانی ها شاگردان خوبی در کلاس تاریخ هستند. می دانند که برای این کار باید از رژیم حفاظت کنند.

«در گذشته هم چنین کرده اند...»
 در گذشته چنین کرده اند. ۱۹۸۷ چنین کردند، در جنگ ایران و عراق. اگر فشار قابل توجهی بهشان وارد شود، باز هم این کار را خواهند کرد.

«نکته پایانی دیگری درباره این مذاکرات دارید؟»
 باید فشار را بالا نگه داریم. باید توجهمان به موضوع اصلی باقی بماند. موضوع هسته ای باید موضوع اصلی باشد. موضوع اصلی برنامه هسته ای ایران است. باید از تلاش هایشان برای کشاندن ما به موضوعات انحرافی پرهیز کنیم، از اینکه تا ابد بر سر اندازه میز، مذاکره کنند. باید روی چیزی که از این مذاکرات می خواهیم متمرکز بمانیم و فشار باید واقعی باشد و ایرانی ها احساس کنند که فشار، واقعی است.

تعداد اندکی کشورهای هسته ای هستند چنین است. من فکر می کنم این استدلال، کارآمدی خود را با افزایش تعداد کشورهای هسته ای از دست می دهد. طبق تعریف، تزلزل این برنامه های هسته ای به آن‌ها هم می رسد؛ مثلاً، کشوری مثل بریتانیا یا فرانسه یا حتی هند یا پاکستان برنامه های تسلیحات هسته ای برقرار دارند و چه ما موافق باشیم چه نه، می توانند سلاح هسته ای بسازند. این یک حقیقت است؛ اما کشوری که سلاح های هسته ای اندکی دارد و در حال تولید آن‌ها بر اساس ساختاری نامطمئن است، مثل کره شمالی، چنین کشوری نوسان و بی ثباتی بیشتری خواهد داشت و به این خاطر من این نظریه را درباره روابط بین الملل زیر سوال می برم.

«کاملاً. منطقی هم هست. هر چه سلاح بیشتری در کار باشد، شانس اینکه استفاده شود یا حادثه ای رخ دهد بیشتر خواهد بود.»
 مثل هر پدیده دیگری؛ به علاوه، این حقیقت هم هست که هیچ وقت نشده نوع بشر، سلاحی را که در اختیارش قرار گرفته، به کار نبرد.
«نکته ای هست که در آخر بخواهید بگویید، درباره گسترش احتمالی تسلیحات هسته ای از سوی کشورها یا استفاده احتمالی شان در میدان نبرد؟»
 به نظر من اینکه ما چگونه تهدید هسته ای را مدیریت کنیم، تعیین خواهد کرد که چه بر سر نوع بشر می آید.

دیپلمات ها

آماده میانجیگری بین هند و پاکستان

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران با محمد اسحاق دار، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه پاکستان، در مورد آخرین تحولات در روابط دوجانبه پاکستان با هند گفت و گو و تبادل نظر کرد. عراقچی در این تماس با تأکید بر مناسبات حسنه جمهوری اسلامی ایران با هر دو کشور پاکستان و هندوستان، آمادگی ایران را جهت کمک به کاهش تنش و تقویت ثبات در منطقه اعلام کرد. وزیر خارجه پاکستان نیز از تلاش های ایران برای کمک به آرام کردن اوضاع و کاهش تنش ها در منطقه قدردانی کرد. وزیر خارجه ایران بیشتر در توثیق نیز نوشته بود: هندو پاکستان برادران و همسایگان ایران هستند و از روابطی برخوردارند که ریشه در پیوندهای فرهنگی و تمدنی چندصدساله دارد. ما آنها را، مثل دیگر همسایگان، اولویت نخست خود می دانیم. وی تصریح کرده بود: تهران آماده است تا با استفاده از مساعی جمیله خود در اسلام آباد و دهلی نو، در این زمان دشوار تفاهم بیشتری را بین طرفین ایجاد کند. عراقچی همچنین بیشتر حمله تروریستی علیه گردشگران در پهلگام را «وقوياً و صریحاً» محکوم کرده بود.

نشست وزرای کار بریکس

نشست یکروزه وزرای کار و اشتغال کشورهای عضو بریکس در برازیلیا برگزار شد. در بیانیه پایانی این نشست، کشورهای عضو، استفاده از هوش مصنوعی به گونه ای که حقوق کارگران حفظ شود، تقویت مهارت آموزی مداوم به ویژه برای جوانان، زنان، مهاجران و کارگران غیررسمی، ایجاد مشاغل سبز در راستای گذار به اقتصاد کم کربن، توسعه نظام های حمایت اجتماعی فراگیر و انعطاف پذیر در پاسخ به آسیب پذیری های جدید بازار کار و ارتقاء همکاری های جنوب-جنوب در حوزه های آموزش صنعتی، مهارت آموزی دیجیتال و ایمنی و بهداشت شغلی را مورد تأکید قرار دادند. عبدالله نکونام، سفیر جمهوری اسلامی ایران در برزیل ریاست هیئت ایرانی در این نشست را بر عهده داشت.

اقدامی در جهت بی ثباتی منطقه نگرده ایم

امیرسعید ابروانی، نماینده ایران در سازمان ملل در نیویورک گفت: ایران هیچ اقدامی در جهت بی ثبات سازی سوریه یا منطقه انجام نداده و هرگونه تازشی برای تحریف موضع اصولی ایران، اقدامی مغرضانه و مردود است. ابروانی در نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد با موضوع «اوضاع خاورمیانه: (سوریه)» با توجه به تحولات جاری در جمهوری عربی سوریه گفت ایران با محکومیت اقدامات اسرائیل در سوریه و منطقه گفت ایران از فرایند سیاسی تحت رهبری و مالکیت سوریه ها، در چارچوب قطعنامه ۲۲۵۴ (۲۰۱۵) شورای امنیت، حمایت می کند: «راه حل مسالمت آمیز باید شامل برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، گفت و گو ملی و تشکیل دولتی فراگیر و نماینده تمامی اقشار ملت سوریه باشد. سازمان ملل متحد باید این فرایند را به گونه ای عادلانه و با رعایت کامل اصل حاکمیت سوریه هدایت نماید.» وی افزود: «ایران آماده همکاری با تمامی شرکای مسئول در مبارزه با تروریسم می باشد.» او تصریح کرد: «موضع جمهوری اسلامی ایران نسبت به سوریه روشن و ثابت است. ما از سوریه ای مستقل، باثبات و یکپارچه، عاری از تروریسم، اشغالگری و مداخلات خارجی حمایت می کنیم.»